

**Clavis Aurea Thesauri Partheno-Carmelitici, Sive
Dissertatio Historico-Theologica, Referans atque
Exponens Antiquitatem & originem, confirmationem ac
propagationem, beneficia ac privilegia, gratias & ...**

Paulus <Ab Omnibus Sanctis>

Viennæ Austriæ, 1669

XIII. Quo modo è piacularibus flammis liberentur animæ, vi privilegij Bullæ
Sabbatinæ?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64293)

facultatem nihilominus contradicendi omnem ademerint, per præta Decreta ac Diplomata: ideoq; aut illud quis debet admittere, aut negative se gerere, & ab eo reiiciendo omnino abstinere. Quæ combi- mari posse videntur, præclara illa ex Cap. Nemini 17. q. 4. sententia Nemini est de Sedis Apostolicæ iudicio iudicare, aut illius sententiam retrahere permissum, videlicet propter Romane Ecclesiæ Primatum Christi munere in beo Petro Apostolo diuinitus collatum.

CAPUT XIII.

Quo modo è piacularibus flammis liberentur animæ
ut Privilegij Bullæ Sabbatinæ.

157.

Exponitur
titulus quæ-
stionis, qui
duplicem
habet sen-
sam.

DUPLICEM potest habere hæc quæstio sensum. Potest quippe primò intelligi de modo, quo fit solutio Divinæ iustitiæ pro pœna temporali culpis jam dimissis debita, quàm luitura erant ejusmodi animæ in purgatorio. Utrum scilicet per modum satisfactionis aut suffragij, aut aliquo alio fiat modo? Potest secundò hæc quæstio intelligi de modo, quo eripiuntur animæ ex igne purgante, & in cælis collocantur: an scilicet ministerio Angelorum, aut per descensum B. V. in locum purgatorij, aut juxta utrumq; hunc sensum quæsitum hoc breviter discutieris, & utriusq; expositio ad plenioris privilegij nostri notitiam haud parum conducere necessariaq; videtur.

Controversia hæc juxta priorem sensum non est adeò facilis solutionis, ut quidam existimant. P. Cyprianus à S. MARIA in suo *Thesauro Carmel. Cap. 17.* sub finem, paucis se ab illa expedit, dicendo quod duplici via fieri possit hæc exsolutio &c. *Vel, inquit, precibus, apud Unigenitum suum fundendo, quæ efficacissima sunt; vel satisfactione ei offerendo ad Divinam iustitiam compensandam, quas benignè à DEO recipi postulet.* Verùm pro faciliiori ac solidiori hujus difficultatis enodatione, nonnulla paucis observanda aut supponenda veniunt.

Imperium
in animas
Purgatorij
ex natura

Primò, Imperium in animas expiatorio igni addictas, ex natura rei ad DEUM spectare, cui inibi debitum solvunt defuncti. Ad DEUM, inquam, ut principium, Authorem ac supremum Dominum omnium pertinet iudicare vivos ac mortuos; sive enim vivamus

sive morimur Domini sumus. Ad Christum ut DEUM idem omnino spectat; ad eundem ut hominem titulo unionis Hypostaticæ. Et enim sicut Filius nascitur Dominus omnium, ita & Judex. DEUS quippè Christo homini iudicium communicavit, juxta illud *Ioannis* 5. Cap. *Omne iudicium dedit Filio*. Et iterum: *potestatem dedit ei iudicium facere, quia Filius hominis est*. Ad cæteros non legimus derivatam esse hanc potestatem, nisi pro finali iudicio. Tunc namque assidebunt Christo Judici universi, qui relictis omnibus eum secuti fuere. *Sedebitis*, inquit *Matth. 19. & vos super sedes duodecim iudicantes*, &c. & *Paulus 1. Corinth. 6. An nescitis, quoniam Sancti de hoc mundo iudicabunt? Nescitis quoniam Angelos iudicabimus?* Ast in purgatorium suis solum suffragiis & intercessionibus agunt Beati. Quæ quidem agendi ratio Cælorum Reginæ, cum cæteris est Sanctis communis, licet suprâ modum Mariana suffragia excellentiora atq; efficaciora sint, secundum ejus præcellentissima merita. Quod ipsamet DEIPARA S. Brigittæ manifestare dignata fuit hisce verbis: *Ego sum Mater DEI & Mater omnium, qui sunt in purgatorio, quia omnes pœna in qualibet hora propter preces meas aliquo modo mitigantur.*

Observandum est *secundò*, orationem tribus modis considerari posse. 1. ut est *impetratoria*. 2. ut est *satisfactoria*. 3. ut est *meritoria*; oranti quidem de condigno, alijs verò pro quibus oratur, de congruo. Oratio, ut est impetratoria convenit etiam Beatis in cælo: orant namq; Beati, & multa impetrant viventibus, & defunctis è purgatorio ereptionem: quidquid dixerit Soto *in 4. sent.* Oratio verò ut satisfactoria est, solis congruit in hac vita degentibus, non autem Beatis, quia non sunt amplius in statu satisfaciendi. Quoad meritum certum est, Beatos in cælo non sibi mereri de condigno, cum sint in termino, adeoq; extra statum merendi de condigno: meritò verò de congruo, prout condistinguitur ab impetratione, Vasquez, & quidam alij apud ipsum Authores, existimant Cælites etiam nunc mereri; verum opposita sententia est communior videturq; verior.

Observandum *tertiò*, cum communi Theologorum sententia, bona opera iustorum in hac vita degentium animabus purgatorij applicata, illis prodesse per modum satisfactionis & solutionis, etiam ut plures docent de condigno, ad diluendam temporalem pœnam culpis eorum dimissis debitam: opera verò Beatorum in patria sic illis prodesse

rei ad solum Deum pertinet.

Et qua ratione ad Christum ut hominem?

Beati suis solum suffragiis in purgatorij agunt.

Lib. 4. Revelat. Cap. 138.

Oratio considerari potest, ut impetratoria, ut satisfactoria, & ut meritoria.

Quomodo congruat Beatis?

Vasquez. 2. 2. *disp.* 216.

Assignatur discrimen quod inter bona opera viatorum & Bea-

torum in-
tercedit
quoad ju-
vandam
animas
purgatorij.

prodesse nequeunt; non quod eorum opera minorem ibidem habeant condignitatem, quàm in hac vita, ad quemvis reatum expiandum; aut minus ibi quàm hic sint DEO accepta, aut minorem ergà defunctos habeant charitatem; sed quia in patria positi, jam sunt in termino & extra statum satisfaciendi ac merendi, quod adeo certum est, ut ipsemet Christus, qui cum Cælitibus vivit & regnat in æternum, licet nunc ibidem habeat eandem Divinæ Personæ dignitatem ad satisfaciendum de condigno, nedum pro pœna, verum etiam pro culpa, quam habebat, dum degebat in terris, ejus tamen opera modo, nec pro culpa aliqua, nec pro pœna sunt satisfaciiora.

Possunt
Beati suis
sibi in hac
vita super-
fluis satis-
factionibus
animas ad-
juvare pur-
gatorij, &
quomodo?

Observandum *quartò*, Beatos in cœlo, etsi, ut diximus, non sint in statu satisfaciendi, posse nihilominus suis precibus à DEO impetrare, ut satisfactiones suæ, quibus minimè in hac vita indigerent, applicentur animabus in purgatorio hærentibus, ijsq; opitulentur. Cum enim pleriq; Sanctorum plurima bona peregerint, & mala propter DEUM perpessi fuerint, & plures illorum, uti V. G. S. JOANNES Baptistæ, non nisi exigua, vel etiam nulla, uti B. V. MARIA, satisfactione pro semetipsis indigerint, sequitur plurimas satisfactiones superfluas remanere in divina acceptatione ac Thesauro Ecclesiæ, quibus alijs egentibus suffragari queunt. Nec hoc quidquam derogat integritati gentijs, quas pro animabus in piacularibus flammis detentis concedunt Romani Pontifices, quia thesaurus satisfactionum, compensatione illi impertiuntur dictas indulgentias, est infinitus, & exhaustus, ob satisfactiones Christi, quas simul continet.

Designatur
alius mo-
dus, quo
Cælitæ
subvenire
queunt a-
nimabus
purgatorij.

Observandum est *quintò*, Sanctos in cælo suis intercessionibus non tantùm subvenire animabus in expiatorijs flammis laborantibus modo, quo mox diximus, verùm etiam obtinere posse à DEO, ut tantia ad opera pia, & satisfactoria pro dictis animabus præstant, quibus fiat satis justitiæ DEI vindicativæ; aut postulando applicationem suffragiorum ijs inutilium, pro quibus erant destinata.

158.
Utrum ju-
sti in
hac & Bea-
ti in altera

TANDEM observandum est, quod etsi nonnulli Theologice sentiant, preces justorum sive in patria, sive in hac vita non valere immediatè ad diluendam pœnam aliquam gratis animabus purgatorij, sine applicatione alterius æquivalentis satisfactionis, nihilominus multi valdè probabiliter oppositam tuentur sententiam, quod

scilicet iusti, tum in hac, tum in altera vita, animabus in igne expiatorio hærentibus, nedum per applicationem æquivalentis satisfactionis, verum etiam per modum impetrationis gratiosæ, impetrando scilicet aliquam pro illis gratuitam remissionem pœnæ in purgatorio luendæ, valeant prodesse. Hanc vocat opinionem valdè piam Fezaius *privileg. 2. controuv. 3. §. 5.* dicitq; nullam includere repugnantiam, sed consentaneam esse DEI misericordiæ, decereq; statum beatissimæ Virginis, Sanctorumq; in cælis regnantium, atq; animarum in purgante igne laborantium: propterea eam tueri, ait, universè de Sanctis omnibus graves Authores, S. Thom. *in 4. d. 45. quest. unic. art. 2.* Soto *ibid. quest. 2. art. 3. in fin. 9. concl.* Richard. *ibid. art. 2. q. 1.* Durand. *ibidem q. 1. n. 6.* Gabrielè in *Canon. lect. 55.* Belarm. *lib. 2. de purg. c. 16.* Ægid. de Coninck *disp. 11. de purgat. dub. 7.* qui omnes hanc doctrinam hauserunt ex Patribus, S. August. in *Enchirid. Cap. 108.* & in *lib. de cura pro mortuis agenda Cap. 4.* S. Joan. Chrysoft. *hom. 69. ad populum,* & in *Epist. 1. ad Corinth. hom. 41.* S. Ambros. *orat. de fide resur. & S. Gregor. lib. 4. dialog. Cap. 50.* ita Fezaius. Probatur quoq; hæc sententia ex usu Ecclesiæ, quæ frequenter orat pro defunctis, ut eis indulgentiam ac remissionem peccatorum suis supplicationibus à DEO obtineat, obtinere namq; remissionem peccatorum, seu pœnarum per modum supplicationis, non est illam obtinere per modum solutionis debiti, sed per modum gratuitæ impetrationis.

Confirmat hanc doctrinam R. mus Theodor. Stratius ratione desumpta è Catechismo Romano, jussu Pij VII. edito. Hic loquens de satisfactione Sacramentali, injungenda à Confessarijs, hortatur eos, ut pœnitentibus præcipiant, orare certis diebus pro defunctis, attestans hanc satisfactionem esse maxime convenientem, hisce verbis: *Ex omnium satisfactionum genere, maxime convenit pœnitentibus præcipere, ut certis aliquot, & definitis diebus orationi vacent, pro omnibus, & præsertim pro ijs, qui ex hac vita decesserunt, preces DEO faciant, &c.* Si ex Catechismi doctrina conveniens est pœnitentibus præcipere, ut DEO certis quibusdam diebus pro defunctis preces offerant, censendum est hujusmodi preces prodesse defunctis per modum gratuitæ impetrationis, cum ut satisfactoriæ pœnitenti duntaxat suffragentur & applicentur.

vita possint impetrare pro animabus purgatorij gratuitam pœnæ remissionem? Sententia affirmans eligitur ac probatur.

In instruct. cap. 11.

tur. Alijs rationibus hanc propugnat sententiam præfatus Fezarus quæ apud eum videri poterunt.

Satisfit cu-
idam obje-
ctioni, &
exponitur
quomodo
status pur-
gat. sit sta-
tus justitiæ
& non gra-
tiæ.

Nec obstat statum animarum purgatorij justitiæ esse & non gratiæ, & in quo, ut divinæ satisfiat justitiæ, pœna solvenda est, non gratiæ condonanda: responderi enim potest, id verum esse, quoad animas in purgatorio hærentes, quatenus nimirum licet ipsæ justitiæ ac DEO acceptissimæ, compluraq; bona opera præstent, nullum tamen ex eis commodum per modum satisfactionis, vel impetrationis pro se referunt, sed tenentur omnem pœnam debitam usq; ad novissimum quadrantem persolvere, nisi alij illis subveniant.

Si vero justij in hac vita suis valent precibus subvenire defunctis per modum impetrationis, obtinendo ijs gratuitam aliquam remissionem pœnarum, multo efficacius id ipsum valebunt præstare Beatæ patriæ, & omnium efficacissimè cœlorum Regina. Atq; hic est certus modus, quo ipsa suis intercessionibus animas suorum Fratrum & Confratrum in flammis laborantes adjuvari & solari potest.

Indicatne
alijs adhuc
modus, quo
DEIP. ani-
mabus Cō-
fratru su-
orū in pur-
gat. subven-
nere valet.

Verum si cum oppositæ sententiæ authoribus dicere velimus nullam profus pœnam animabus purgatorij debitam gratis à DEO remitti; sed solum per æquivalentem satisfactionem ac solutionem non deficit alius modus, quo DEIPARA Virgo pijs Manibus valeat opitulari. Nam præter modos supra expositos, potest à Christo Domino Unigenito suo postulare & impetrare, ut ipse de suis satisfactionibus in Ecclesiæ Thesauro reconditis, partem aliquam applicet animabus Confratrum suorum sibi commendatis: licet enim ordinis & regulariter id non faciat Christus Dominus, cum tanquam universalis causa & totius remissionis fons, jam instituerit Sacramenta causas secundas, per quas satisfactiones suæ egentibus committuntur: est nihilominus rationi maximè consonum, credere illius instantiam ac preces suæ beatissimæ Matris; in cujus gratiam in rebus alijs divinis est legibus dispensatum, ex speciali dispensatione eandem communicationem per seipsum facere.

159.
Deipara
modis om-
nib; supra
relatis li-

Hi s suppositis, ad propositam difficultatem de modo, quo DEIPARA Virgo animas Fratrum ac Confratrum suorum e purgatorio eripiat, respondeo, quod id præstet omnibus supra expositis modis tum per viam impetrationis gratuitæ; tum per viam satisfactionis impetrando suis precibus auxilia viventibus efficacia, ad satisfaci-

dum pro eorum animabus : vel ipsa partem illis de suis satisfactionibus in Ecclesiæ Thesauro reconditis applicando : vel obtinendo à dilectissimo Filio suo , ut ipse per se ex speciali dispensatione in sui gratiam , talè de suis satisfactionibus ejusdem Thesauri applicationem faciat. Ita sentit præter alios R. mus P. Theodor. Stratius & P. Philibertus Fezayus *loc supra citatis*. Nec omnino dissentit P. Theoph. Raynaudus de hoc argumento sic differens ; *Cum contingit eos &c. descendere in purgatorium, impetrat Sodalibus, unde pendant divina Iustitia quod debent: nec educit ipsa è Thesauro publico Ecclesiæ, quantum necesse est, ut pro fidelibus laborantibus solvatur sed aliter illis prospicit. Nempe vel immediate impetrando liberationem interventu suæ intercessionis, quæ est aliquorum Theologorum sententia: vel impetrando excitationem superstitum ad juvandos Sodales laborantes in flammis, per suffragia opportuna: aut exorando applicationem suffragiorum ipsi inutilium, pro quibus erant destinata: vel certè impetrando, ut Christus extraordinaria potestate utens, promat è Thesauro Ecclesiæ publico, quantum necesse est pro anima de qua agitur. Quamvis enim Christus claves Thesauri tradiderit summo Pontifici, quod attinet ad ordinariam erogationem: non tamen abstulit sibi potestatem inde extrahendi extraordinariè summam aliquam. Hactenus Raynaudus.*

ALIUM adhuc modum à præfatis omnibus distinctum, quo DEIPARA animas Sodalium è pœnis eximere potest, tradit P. Irenæus hoc discursu. [Verum si præter communem illam intercedendi rationem, singularem B. Virgini in vivos Fideles, & purgatorij defunctos prærogativam velis concedere; quemadmodum Christus homo singulare infra DEUM jus obtinuit in vivos & mortuos, argumentum non deerit, nec Patrum & Doctorum sensus, imo nec Pontificum.

Argumentum quidem eruetur Hypostatico ab ordine ad quem, præ cæteris, ipsamet Beatissimæ Virginis caro fuit assumpta in Christo Domino: ex quo confectarium videtur, ut cæteris abundantius atq; excellentius ejusdem Hypostatici ordinis dignitatis fieret particeps, quæ per propriam substantiam ad sacrum illum ordinem fuit cooperata. At Christus Dominus titulo Hypostaticæ unionis, non solum accepit suffragiorum potestatem, sed veri judicij atq; superioris cujusdam Domini, DEUM inter & reliquas creaturas; Ergo B. Virginem, quæ cæteros superat, propiusq; accedit ad eandem unionem

Ff 2

per

berat è purgatorio animas Fratru ac Cõfratru suorum. in Scapula Marian. 1. part. Cap. 5.

160.

loc. cit. sect. 2. c. 6. §. 8. Modus aliq̃ à præfatis diversus quo DEIPARA suorũ Soda liũ animas pœnis eximit proponitur & exponitur.

Probatur ex titulo unionis Hypostaticæ, ad quam

DEIPARÆ
suo modo
concurrit.

per immediatam decise suæ substantiæ administrationem, deest ob-
tinuisse, non modo abundantiorum suffragiorum energiam, sed ma-
jorem (infra Christum, & supra reliquas creaturas) auctoritatem
in prædestinatos, vivos & mortuos.

Confirma-
ex sensu
SS. Patrū.

Sensus Patrum est evidens. *Non deest illi potestas* (inquit D. Be-
nardus) *quia est Mater Omnipotentis: nec voluntas, quia est Mater misericordis: nec industria, quia est Mater Sapientis.* Si Bernardus precum ex-
lentiam duntaxat voluit commendare, ad omnipotentiam recurrere
non debuit, sed solum exaggerare voluntatem atq; misericordiam.
Potentior tamen inde asserit, quod *Mater* existat *Omnipotentis*, quæ
admodum *sapientior* ex eo, quod genuit *Sapientiam*: atqui hoc
capite verum *Sapientie* augmentum DEIPARÆ fuit acquisitum: Ergo
pariter ex priori verè aucta fuit ejusdem Virginis *potestas*, & auctior
eum id *omnipotentis* proprium sit munus, ut potestatem augeat. Hæc
confirmat Petrus Damianus *serm. 44.* qui est primus in Nativit. B. Virg.
*Quomodo illa potestas potentie tue poterit obviare, quæ de carne tua, carnis
cepit originem?* POTENTIOREM Damianus fatetur MARIAM, ex qua
genuit *Omnipotentem*, non aliter sanè, quàm quod *Omnipotens* ille ma-
rem suæ *omnipotentis* virtutem parenti concesserit, quemadmodum
Sapiens singulari suæ *sapientis* radio illustravit. Quod clarius declarat
Damianus his verbis: *Accedis enim ante illud aureum humana recon-
tionis altare non solum rogans, sed imperans: Domina non ancilla.* Et in
Bonaventura in *speculo cap. 5.* In MARIÆ est quadruplex *gratia*: *gratia
norum: gratia premiorum: gratia privilegiorum: gratia laborum:* in prima
Seraphicus Doctor videtur intellexisse merita B. Virg. in *secundo* glo-
riam: in *tertio* privilegium Maternitatis & similia; quem ad tertium
spectat augmentum potentie, qua suos protegat, liberet, defendat.
In *quarto* preces & suffragia. D. Bernardus Senens. *Tom. 4. in Festiv.
B. MARIÆ serm. 3. de glorioso nomine MARIÆ,* agit fusè de Dominio
V. atq; *art. 1. Cap. 1.* sic loquitur: *Hæc est vera: DEO subdita est omnis
creatura, & B. Virgo: B. Virgini subdita est omnis creatura & DEVS.* Ver-
de Bernard. super missus est. *DEVS, cui serviunt Principatus, & potestates
obediunt, subditus erat MARIÆ, nec tantum MARIÆ, sed & potentior
propter MARIAM.* Ibidem *art. 2. cap. 3.* ait expressè, quod hic alienum
mus: *In regno purgatorij dominium tenet &c. D. Damascenus lib. 4. de Or-
thodoxa fide cap. 15.* non solum purgatorij, sed totius Universi servit.

Præ-

Principem. Nam revera, inquit, Domina facta est omnium creaturarum cum Conditoris omnium facta est Mater. Accedit commune votum Ecclesie, quo Reginam Celi appellat, & decantat. Reginam verò auctoritatis expertem quis cogitet? At si regiam in cælis potestatem exerceat, negari haud poterit, eadem uti posse in animas purgatorij, quæ cælo jam sunt destinata.

Decreta summorum Pontificum idem confirmant; nam in laudatis Bullis ac Litteris Clemens VII. & Paulus V. non modo suis suffragijs & intercessionibus, sed speciali etiam protectione B. Virginem defunctis Confratribus daturam auxilium promittunt. Supplicem verò quis appellet protectorem? si solis igitur suffragijs B. Virgo intercedat, quo nomine specialem protectionem præter suffragia ipsi concedunt Pontifices?

Cæterùm Mendoza lib. 2. virid. probat ex Patribus, metaphoricum non esse istud imperium, sed proprium ac germanum, materna ex dignitate deductum. Quantum verò sit non discutio. Moneo solùm minimè formidandum, ne ullum indè Christi Dominio afferatur discrimen; quemadmodum Divinæ Omnipotentia & auctoritati haud quaquam officit, quod Christus homo judicandi potestatem acceperit. Nam ut ex voluntate Patris Christus judicat, sic pariter Filij ad voluntatem Mater imperat. Undè D. Bernardus Hom. 4. in missus est, Non est dubiũ, quidquid in laudibus Matris proferimus ad Filium pertinere: & rursus cum Filium honoramus, à gloria Matris non recedimus. Hactenus Irenæus; qui etiam ibidem affirmat Mendozam in Viridario, hanc tueri sententiam, & pro ea adduci potest Laurentius Chryfogonus 1. part. Mundi Mariani discurs. 9. num. 7. ubi differens de Dominio potestateq; DEIPARÆ sic infit. [Virgini sanctissime possibilia sunt omnia, ob eminentissimam Divinæ Maternitatis dignitatem, qua ei potentiam, dominationemq; quandam infinitam in res universas contulit. Et quibusdam interjectis: Undè non immeritò Sanctorum Patrum nonnulli, virginalem hanc potentiam cum Incarnato Verbo dixere communem, quam illa meritò de congruo una cum gloria, divinæq; Maternitatis dignitate promerita est: qua sicut Domina ac Regina totius constituta fuit Univerſi; sic quoq; merito de congruo potentiam, dominionemq; supernaturale jurisdictionis & proprietatis quoad animarum salvationem, illi simillimum, quod VERBUM incarnatum de condigno promeruit, consecuta est. & num. 66. Purgatorium, ubi tetra caligine misera illa circumval-

Et ex decretis summorum Pontificũ.

Dominũ DEIPARÆ non metaphoricum, verum proprium fuit. vide sis quæ de hoc diximus ^{supra. par. Cap. XV. § XVI.}

DEIPARÆ hoc imperium merito de congruo meruisse censent nonnulli.

Lege his
de hoc di-
cta supra
in hac part.
Cap. 11.
num. 144.

Quod Dei-
para mo-
dis omni-
bus supra
expositis
animas
Confratr.
è purgat.
eripiat,
patet ex
Bullis Pon-
tificijs.

161.

Liberatio
hec ani-
mar. è Pur-
gatorio fit
ordinariè
ministerio
Angelorù,
& non per
personalè
Deiparæ
descensum
&c.

late animule, inferorum veris, non tamen æternis amburuntur incendijs, ea sua potentia mitigat &c. & num. 80. adducit Gersonem Cancell. Paris. Tract. 4. in Magnificat. affirmat DEIPARAM in die Assumptionis plurimas animas è purgatorij carceribus liberasse, ob honorem, ait Gerson, novæ coronationis ipsius, quæ Regina misericordie, & Domina gratie, & Mater misericordie, sub cuius Imperio sunt omnia jura regnorum, ut in summine stectatur omne genu caelestium & terrestrium, & inferorum, quamvis dicitur ad Filium benedictum, qui tamen subditus illi esse dignatus est. Hæc Gerson: & part. 2. disc. 42. num. 10. Ex dictis, inquit, perspicuum est DEIPARAM potestatem in celum habere, dum animas suis manibus illuc deponebat potestatem in terra, dum easdem corporibus solutas in sinum pietatis sue reque potestatem denique in inferno, dum easdem è purgatoris ignibus, qui ab omni summo sola alicujus temporis definitione, differunt, benignissime eripit. Sed de hac DEIPARÆ potestate ac Dominio copiosius egimus I. Part. Cap. XV. & p.

Quod verò sanctissima Virgo modis his omnibus in assertis subindicatis animas Confratrum liberet, constat ex Apostolicis Diplomatum Clementis VII. Gregorij XIII. & Pauli V. in quibus affirmat Beatiss. V. suis continuis intercessionibus, precibus, suffragijs, & meritis, ac specialis protectione adjuvare, &c. In quibus verbis, si attentius perpendantur præfatos modos omnes expressos reperiemus: non enim sine causa distinguunt intercessionem à suffragijs: & hæc à meritis & speciali protectione & hanc ab illis omnibus, nisi quid diversum, ac distinctum adjuvandi modum per hæc vellent significare.

Quo modo verò animarum è purgatorio fiat educio, quæ est altera propositæ controversiæ quæstio, utrum scilicet per realem ac personalem SS. Virginis descensum, aut alio quopiam modo &c.

RESPOND. hanc educationem fieri ministerio Angelorum non per realem DEIPARÆ ad locum pœnarum descensum. Hoc tradit Paulus V. in suo Decreto aliàs adducto, quo vetat de hoc privilegio fieri imagines cum descensione beatiss. Virg. ad animas in purgatorio hærentes eripiendas: sed ejus intercessione per manus Angelorum in celo collocari. Nonnulli, inter quos P. Irenæus, de merito Pontificis ambigere videntur. [PAULUS V. (inquit Irenæus) sic in Decreto ann. 1613. posteriorem partem elegisse videtur; quare quam dubitandi locus non desit, utrum picturam duntaxat prohiberit, ne rudis populus necessarium putaret descensum, cum reverentia necessaria

cessarius non sit : an verò sententiã reiicere voluerit , qua quis assereret B. Virginem verè descendere secundum locum ad afflictos in purgatorio filios , Fratres , & famulos ? eadem enim est difficultas de cæteris , quæ de nostris Confratribus : nam si aliquando descendat , non videtur absurdum , quod idem beneficium sperent Confratres.]

Verùm licet de mente Pontificis , aut sacræ Congregat. ambigendum esse non videatur , cum ferè omnes SS. Virginis & Sanctorum apparitiones ordinariè soleant esse impersonales , ut videre est apud Thyraem in *Tract. de apparitionibus*; advertendum tamen est , non repugnare doctrinæ orthodoxæ ac Catholicæ , aut solidæ probatæq; Theologiæ , B. Virginem personaliter descendere ad expiatorium carcerem pro solatio & ereptione animarum ibi laborantium. Imò id non semel accidisse attestatur Martinus Roa *lib. de statu animar. cap. 12.* his verbis : *dicunt Doctores plus ab ea (B. V.) illatum in Thesauros Ecclesie , quam per omnes Sanctos collectum acceptos. Et non infrequenter à personis in ecclasi constitutis , visa est in purgatorium ingredi , & in calum educere animas innumeras.* Nec desunt ad id confirmandum complura variaq; in Historijs Ecclesiasticis & Regul. Ordinum Chronicis , quæ produci possent exempla. Verùm sufficienter hæc adstruere videntur ac demonstrare suprâ *Cap. 11.* relata.

DICES JOANNEM XXII. in suo Diplomate asserere DEIPARAM V. promississe se descensuram ad purgatorium , &c. Ergò dicendum erit , quod personaliter descendat.

RESPOND. verùm esse , quod Ioannes B. Virginem spondisse affirmat , sed ex hoc non sequitur descensum B. Virg. necessariò debere esse realem ac personalem , sed sufficit , si sit moralis atq; impersonalis , per subventionem scilicet & opitulationem suprâ expositam. Sic legimus Gen. Cap. 11. *Descendit autem Dominus , ut videret civitatem &c. Et rursus : venite descendamus & confundamus ibi linguam eorum , &c.* & similes locutiones passim reperiuntur in sacris scripturis alijsq; libris pijs ; quæ non de personali descensu DEI sunt intelligendæ , sed specialem aliquam operationem ejus in illo loco expriment. Idem censendum de descensione beatissimæ Virginis , cum in Bulla Ioannis XXII. non exprimat descensus personalis , sed absolutè dicatur ventura , aut descensura ad animas educendas , &c. quod per moralem

Opus. 34.
Cap. 3.

Licet apparitiones D. V. & Sanctor. ordinariè soleant esse impersonales , tamen non raro legitur D. V. ad purgatorium descendisse & exindè animas eduxisse.

162.

Occurritur factæ objectioni.

Exponitur , qualis sit descensio

à Deip. in
Bulla Sabb.
promissa
&c.

ralem ac impersonalem descensum non minus verificatur. Imo P. Daniel in *Vinea Carmeli*, num. 832. ex ipsis DEIPARÆ verbis, *Ego magis gratiose descendam*, &c. hoc deduci posse, observat. *Non dixit, inquit, simpliciter, descendam; non enim ipsa personaliter, relicta sede glorie, purgatorium petit: sed addit, GRATIOSE, hoc est, per gratiam, sua videlicet intercessionem a Filio obrinendo, ut Angeli Confratrum animas è purgatorio educant.* Licet autem impossibile non sit, uti diximus, beatissimam Virginem personaliter descendere ad purgatorij locum, & de facto nonnumquam descendisse legatur, visum tamen est Pontifici ac sacræ Congregationi descensionem SS. Virginis in Bulla *Ioannis* expressam, intelligendam esse non de reali ac personali, sed de mystica & impersonali, ob nimiam alias futuram ejus frequentiam, utpote omni sabbato repetendam, quod etiam superfluum videretur, parumque congruere beatitudinis ejus statui: sed inde nihil decedit opitulatiõni atq; liberatiõni promissæ Confratribus, ut per se patet.

CAPUT XIII.

Utrum alij Ordines & Confraternitates, virtute communicationis mutue privilegiorum, participes sint privilegij Bullæ sabbatinæ?

163.

ANDEM post omnia in superioribus de Privilegio Sabbatino discussa & asserta, disquirendum venit, an illud sit proprium & peculiare Carmelo-parthenio Ordini, ut Sodalitio, ut nulli sit alteri communicabile, aut communicatum? Communicabile esse, ac de facto communicari alijs, suadere videtur communis & recepta ab omnibus mutua privilegiorum communicatio, quæ inter Regulares, & Mendicantes maxime Ordines viget.

Lib. 2. de
Confratr.
cap. 2.
Quid possit
Pontifex

Ven. P. Thomas à JESU difficultatem hanc enodando animadvertit, non deesse quidem Romano Pontifici facultatem concedendi uni aut pluribus animabus, ut sabbato ab eorum decessu proximo, aut etiam citius, vel prorsus omninò à purgatorij flammis eximantur.